

Ammattimainen sisävesikalastus Euroopassa

Katsaus kaupalliseen sisävesikalastukseen
EIFACin jäsenvaltioissa

Mark Mitchell, Johan Vanberg ja Matti Sipponen
30.5.2009

Sisällysluettelo

1. Johdanto.....	3
2. Toimintaympäristö	3
2.1. Kalatalousjärjestelmä	3
2.2. Sisävesikalastuksen määritelmiä.....	4
2.3. Sisävesikalastuksen kohdealueet	5
2.4. Yrittäjyys.....	7
3. Lainsäädännöstä.....	7
3.1. Kalataloushallinto.....	7
4. Sosio-ekonomiset indikaattorit	9
4.1. Saalis.....	9
4.2. Työllisyys.....	9
5. SWOT-tarkastelu	11
6. Johtopäätöksiä	12
7. Mahdolliset strategiset kumppanit	13

1. Johdanto

Sisävesien ammattimainen kalastus kuten muutkin elinkeinotoiminnan muodot ovat monin tavoin vuorovaikutuksessa toimintaympäristönsä kanssa. Ammattimaisen kalastuksen erityinen piirre on sen riippuvuus kalastosta, jonka kalastusoikeuden omistavat usein muut tahot kuin kalastaja itse. Niinpä kalastuksen harjoittamista säätelevillä instituutioilla – esimerkiksi lainsäädäntö ja markkinat – on keskeinen merkitys elinkeinon harjoittamisedellytyksille. Eurooppalaisessa mittakaavassa kansalliset näkökohdat vaikuttavat eri tavoin ammattimaiseen kalastukseen. Olemme keränneet tähän raporttiin tietoja Euroopan sisävesikalastuskomission (EIFAC, European Inland Fisheries Advisory Commission) 33 jäsenmaan sisävesien ammattimaisesta kalastuksesta. Tiedot kerättiin EIFACin kirjeenvaihtajille osoitetuin tiedusteluin sekä laajoilla kirjallisuushauilla internetin avulla (tieteellisistä sarjoista ja kalastusviranomaisten kotisivuilta). Erityisesti on kerätty tietoa:

- kaupallisen sisävesikalastuksen määritelmistä
- sisävesien vesivarat ja kaupallisen kalastuksen alueellinen sijoittuminen
- sisävesikalastusta koskeva lainsäädäntö ja hallinto
- kalavesien saatavuus kaupalliseen kalastukseen
- kaupallisen sisävesikalastuksen työllistävyys ja saalis

Selvityksessä keskityttiin järvi- ja jokikalastukseen, jotka pyrittiin selkeästi erottamaan vesiviljelystä ja vapaa-ajankalastuksesta.

Euroopan sisävesien kaupallista kalastusta harjoitetaan lukuisilla pyyntimuodoilla ja se on käynyt läpi rakennekehitystä. Erityisesti kalakantojen koon vaihtelu sekä kalastustoimintojen osa-aikaisuus ovat osaltaan vaikuttaneet siihen, että kalastusta harjoitetaan joko päätoimisesti tai osa-aikaisesti.

Euroopan unionin viimekertaisen laajenemisen seurauksena 25 EIFACin jäsenmaata on myös EU:n jäsen. Kukin jäsenmaa toteuttaa Euroopan kalatalousrahaston mukaista toimintaohjelmaa. Tätä kautta kertyy ajan mittaan tietoja, joilla voidaan kehittää kalastuksen ohjausta. Tällä hetkellä Euroopan sisävesien kaupalliseen kalastukseen kohdistunut tutkimus on ollut vähäistä kuten myös sitä koskeva numeerinen aineisto.

Tämän raportin valmistumista nopeutti maa- ja metsätalousministeriön 14.5.2009 silloiselle Keski-Suomen TE-keskukselle myöntämä lupa käyttää 13 000 euroa elinkeinokalatalouden rakenneohjelman teknistä tukea ”Ammattimaisen sisävesikalastus Euroopassa EIFACin jäsenvaltioissa” –nimisen raportin viimeistelemissä. Selvityksellä on pyritty saamaan kuva eri valtioiden ammattimaisesta sisävesikalastuksesta sekä arvioimaan, mistä maista Suomi voisi tulevaisuudessa löytää strategisia kumppaneita ammattimaisen sisävesikalastuksen kehittämiseksi.

2. Toimintaympäristö

2.1. Kalatalousjärjestelmä

Kalatalousjärjestelmän perustekijät ovat kalasto ja ihminen eli toisin sanoin luonnonvara ympäristössään ja sitä ympäröivä yhteiskunta. Sisävesikalastuksessa yksittäinen vesistöreitti tai suuri järvi voisi muodostaa oman kalatalousjärjestelmänsä. Epäkohtana kuitenkin olisi, että järjestelmän ulkopuoliset tekijät, joilla olisi kiistatta vaikutus järjestelmään, saattaisivat jäädä selkeästi määrittämättä. Niinpä on perustellumpaa tarkastella kalatalousjärjestelmää valtion tasolla, jolloin se muodostuu erilaisista paikallisista tai alueellisista kalastuskohteista. Olennaista on havaita, että kalatalousjärjestelmä on avoin järjestelmä, joka toimii vuorovaikutuksesta ympäristönsä kanssa. Voisimme myös määrittää eurooppalaisen sisävesien kalatalousjärjestelmän globaalissa viitekehityksessä.

Kalatalousjärjestelmän voidaan ajatella muodostuvan esimerkiksi biologisesta, taloudellisesta ja poliittis-hallinnollisesta osajärjestelmästä. Keskeistä olisi ajatella järjestelmää kokonaisuutena niin päivittäisten rutiinien kuin pidemmän ajan tavoitesuunnitelmien yhteydessä. Sisävesien kaupallisen kalastuksen kehittämisen mahdollisuudet riippuvat suuresti toimintaympäristöstä: luonnonvaroista jotka muodostavat biologisen tuotannon ja yhteiskunnallisista tekijöistä (talous, instituutiot, politiikka). Järjestelminä järvet ja joet eroavat olennaisesti toisistaan. Järvet kalakantoineen ovat enemmän tai vähemmän suljettuja, joet puolestaan avoimia järjestelmiä. Pyynnin kohdistuessa vaelluskaloihin järjestelmän ekologiset rajat kalastuksen säätelyineen laajenee näiden lajien syönnösalueille. Niinpä kalastusta säädellään kansainvälisin sopimuksin.

2.2. Sisävesikalastuksen määritelmiä

YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestö FAO (1997) on määritellyt sisävesikalastuksen ”miksi tahansa toiminnaksi, jossa poistetaan kala tai muu vesieliöstö sisävesistä”. EKTR-säännökset määrittävät sisävesikalastuksen kalastukseksi, ”jota harjoitetaan kaupallisessa tarkoituksessa yksinomaan sisävesillä toimivilla aluksilla”.

Monissa EIFACin jäsenmaissa sisävesistä ja/tai kaupallisesta kalastuksesta on säädetty lailla tai asetuksella. Määritelmät vaihtelevat aika tavalla maittain (taulukko 1).

Taulukko 1. Sisävesien määritelmiä EIFACin jäsenmaissa.

Maa	Määritelmä/kuvaus sisävesien (kaupalliselle) kalastukselle kansallisten säädösten perusteella
Alankomaat	ei spesifistä määritelmää sisävesikalastukselle
Albania	vesieliöiden pyytäminen (paitsi vesiviljelyssä) kaupallisia tavoitteita varten laguuneista, järivistä, tekoaltaista, joista
Belgia	ei ole, mutta voitaisiin määritellä sisävesien kalakantojen pyytämiseksi ammattikalastajien aluksilla kaupallisia tavoitteita varten sisävesistä
Bulgaria	luvanmyynti käsittää kaikenlaiset aktiviteetit Tonavan alueella ja sisävesimuodostumissa lukuun ottamatta vesiviljelyä
Irlanti	lupia kaupalliseen kalaastukseen myydään merilohella ja meritaimenelle (ajoverkot) ja ankeriaalle (erilaisia pyydyksiä)
Islanti	merilohen kalastus meressä on kielletty, ja vuodesta 1998 lähtien lohta on kalastettu vain makeasta vedestä
Itävalta	kalastus ammattimaisilla välineillä (verkot, nuotat, rysät jne.) järvillä
Kroatia	makeassa vedessä tapahtuva kaikenlainen kalastus lukuun ottamatta säätelyn kohteina olevia alueita
Latvia	kaupallinen kalastus on kaupallisilla pyydyksillä tapahtuva aktiviteetti kalan pyytämiseksi (esim. verkot, rysät) sisävesiltä tai rannikolta
Liettua	ei juridista määritelmää, käytössä yleinen käsite kaupallinen kalastus, joka perustuu käytettyihin pyydyksiin
Portugali	kaupallista kalastusta, jota harjoitetaan alueella, joka ei ole merikalastusta koskevan säätelyn alainen
Puola	sisävesikalastukselle ei ole juridista määritelmää
Ranska	kalastus joissa ja vesistöjä yhdistävissä vesimuodostumissa (paitsi suljetuissa vesissä tai vesiviljelylaitoksilla) ja ylävirtaan suistoalueista suolaisen veden rajalta
Romania	käyttää erityisiä sisävesikalaille tarkoitettuja pyydyksiä, harjoitetaan luonnonvesissä tavoitteena saaliin myynti
Ruotsi	ei juridista määritelmää, kaupalliseksi kalastajaksi määritetään henkilö, joka on saanut kalastushallituksen myöntämän ammattikalastusluvan
Saksa	mikä tahansa aktiviteetti, joka on kytköksissä luonnonvesissä tai keinotekoisissa vesissä tapahtuvan kalastukseen, sisältää vesiviljelyn
Slovakia	ei kaupallista kalastusta sisävesillä
Suomi	kaupallisten kalastajien toimesta tapahtuva kalastus sisävesillä (vuosituloista vähintään 30%, tai joissakin tapauksissa 15%, kalastuksesta)
Tanska	kuten EKTR:ssä; kaupallisiin tarkoituksiin sisävesillä tapahtuva kalastus (saaliin myynti sallittua)
Tseki	sisävesikalastus sisältää kalan lisääntymisen, kasvatuksen, suojelun ja kalastuksen, pääasiassa vesieliöitä vesiviljelyssä
Turkki	vesieliöiden tuottajiin luetaan kuuluviksi ihmiset, jotka kalastavat tai keräävät vesieliöitä sisävesistä (järvet, laguunat, joet ja jokisuut)
Unkari	kalastus luonnon vesissä ja tekoaltaissa käyttäen perinteellistä kalastustekniikkaa tai vesiviljely lammikoissa (pääasiassa tekoaltailla ja lammikoissa)
Viro	kalastus sisävesillä (joet, järvet ja vesistöalueet) sellaisten kaupallisten kalastajien toimesta, joilla on ministeriön lupa

On myös keskeistä havaita ero käsitteiden kalastus ja kalatalous välillä. Edellinen viittaa itse kalastustoimintaan, jälkimmäinen koko elinkeinon mukaan lukien kaupan, jalostuksen, kalavesien käytön ja hoidon, tutkimuksen ja hallinnon.

2.3. Sisävesikalastuksen kohdealueet

Kalastusyhteisöt ja -kohteet ovat kehittyneet seuduille ja paikkoihin, joissa biologiset tuotanto-olosuhteet ovat mahdollistaneet taloudellisesti kannattavan elinkeinotoiminnan. Osa niistä on kuvattu taulukossa 2. Kaupallista kalastusta harjoitetaan järvissä, joissa, jokisuistoissa, laguuneissa, deltoissa, lammissa ja tekojärvissä.

Kaupallinen sisävesikalastus perustuu luontaisesti lisääntyviin kalakantoihin esimerkiksi Ruotsissa, Virossa ja Suomessa. Joissakin maissa on vaikeahkoa erottaa käsitteellisesti kalastusta ja vesiviljelyä toisistaan, koska kalavettä käytetään näiden molempien olennaisia piirteitä yhdistävällä tavalla. Kalanistutuksilla ja siten vesiviljelyllä on keskeinen merkitys kaupallisen kalastuksen perustana Bulgariassa, Saksassa, Unkarissa, Puolassa ja Romaniassa.

Taulukko 2. Sisävesien vesivarat ja tärkeimmät kaupallisen kalastuksen kohteet EIFACin jäsenmaissa.

Maa	Sisävesien pinta-ala vesimuodostuman mukaan	Kaupallisen kalastuksen kohdealueet
Alankomaat	3574 km ² : IJssel- järvi (2000 km ²); delta järvet (230 km ²); joet (212 km ²)	järvet (lähinnä IJssel) ja osa etelän joista
Albania	1350 km ² : luonnonjärvet (400 km ²); tekoaltaat (110 km ²); laguunit (100 km ²); monet joet	järvet, tekoaltaat, laguunit ja 2 jokea
Belgia	250 km ² : ei luonnon järviä; tekoaltaat (19 km ²); joet (26600 km) + kanavat = 230 km ²	ei merkittävää kaupallista kalastusta sisävesillä
Bos. & Her.	470 km ² : muutama järvi; 11 tärkeintä jokilaaksoa	Sava River
Bulgaria	650 km ² : luonnonjärviä (6 km ²); tekoaltaita (637 km ²); jokia (20231 km)	Tonava, tekoaltaat ja muutama luonnon järvi
Espanja	6555 km ² : muutama luonnon järvi; monta tekoallasta ja laguunia; 72000 km pysyviä jokia	vähän –harjoitetaan vain tietyissä osissa maata
Irlanti	3350 km ² : makeanveden järviä (1445 km ²); tärkeimmät kanavat (13840 km)	makeavesi (ankerias); suistot ja vuorovesialueet (lohi/ankerias)
Islanti	2750 km ² : 1800 luonnon järveä (1200 km ²); muutama suuri tekoallas; 250 suurta tai pientä jokea	3 suurinta järveä, muutama pienempi järvi ja 2 jokisysteemiä
Israel	440 km ² : Kinneret- järvi	Kinneret- järvi
Italia	7230 km ² : järviä (2045 km ²); tekoaltaita (500 km ²); laguuneja (1500 km ²); jokia (7782 km)	makeavesi: järvet/tekoaltaat, joet; pääasiassa pohjois-/keskiosissa
Itävalta	1130 km ² : 814 luonnon + 1329 teko + 2 suurta järveä (522 km ²); jokia (100000 km)	jotkut järvet ja Tonava
Kreikka	3060 km ² : 41 luonnon järveä (600 km ²); 14 tekoaltaita (260 km ²); jokia (9 > 100 km)	ensisijaisesti järviä ja and laguuneja
Kroatia	620 km ² : luonnon järveä (63 km ²); tekoaltaita (147 km ²); jokia (21000 km)	Tonava ja Sava-joen alaosat
Kypros	10 km ² : 2 luonnon järveä (murtovettä); 21 tekoalasta; 35 virtaa	ei kaupallista kalastusta sisävesillä
Latvia	1550 km ² : 2256 järveä > 1 ha (1000 km ²); 3052 tekoaltaita > 1 ha; 12500 jokia	arviolta 300 järveä, 15 tekoalasta ja > 20 jokea
Liettua	2625 km ² : 3000 järveä; 650 tekoalasta; 30000 jokea; osa Kuurin laguunista (413 km ²)	Kuurin laguuni, 2827 järveä (874 km ²), 733 jokea
Luxembourg	16 km ² : ei luonnon järviä; 1 tekoallas; jokia (1330 km)	ei kaupallista kalastusta sisävesillä
Norja	17510 km ² : 300000 luonnon järveä (16390 km ²); 1000 pääjokea	pienimuotoisia kohteita
Portugali	480 km ² : ei järviä; jokia, tekoaltaita, suistoja ja laguuneja	5 jokea suistoalueineen
Puola	6000 km ² : järveä (3000 km ²); tekoalasta (550 km ²); jokia ja virtoja (1390 km ²)	3 järviä, 2 jokea, 5 tekoalasta, 2 jokisuistoa
Ranska	1400 km ² : järveä (600 km ²); pieniä järviä, lampia (1000 km ²); jokia (270650 km)	makeavesi: tietyt jokisuistot ja alpiiniset järvet
Romania	8437 km ² : 4000 km ² luonnon järviä, lampia, tekoaltaita; jokia (22569 km)	Tonava suistoineen, Razim-Sinoie järvet
Ruotsi	38340 km ² : 83000 järveä; jokia ja virtoja (300000 km)	5 suurinta järveä ja 34 muuta järveä/tekoalasta
Saksa	8453 km ² : monta järveä; lukuisia pieniä luonnollisia tai keinotekoisia vesimuodostumia; joki (7500 km)	järviä, tekoaltaita ja jokia (2500 km ²) ja jokisuistoja
Slovakia	930 km ² : 118 järveä; 60 suurta tekoalasta; 300 pientä tekoalasta ja lampea; jokia; kanaaleja	ei kaupallista kalastusta sisävesillä
Suomi	33670 km ² : 187888 järveä; tekoaltaita (900 km ²); jokia (20000 km)	67 järveä (14633 km ²)
Sveitsi	1740 km ² : järviä (1422 km ²); jokia (30000 km, 111 km ²)	noin 20 järveä
Tanska	660 km ² : järviä (434 km ²); jokia (150 km ² , 30000 km)	Arresø- järvi, 20-30 muuta järveä, muutama joki ja vuono
Tsekki	159 km ² : 5 jäätikköjärveä; 98 tekoalasta (270 km ²); 8000 lampea; jokea (360 km ²)	Vestonice- tekoallas
Turkki	12397 km ² : 200 luonnon järveä (9060 km ²); tekoaltaita (3800 km ²)	järviä ja laguuneja
UK	3218 km ² : järviä ja tekoaltaita (2745 km ²); jokia (38802 km); suistoja (3700 km ²)	Neagh-, Erne-, Windermere-, Coniston- järvet; suistot
Unkari	920 km ² : Balaton- järvi (600 km ²), Fertő- järvi (70 km ²), Velencei-tó- järvi (25 km ²); Tonava, Tisza- joki	luonnon vesiä ja tekoaltaita (1410 km ²)
Viro	2840 km ² : järviä (2000 km ²); tekoaltaita (40 km ²); jokia (31000 km)	pääasiassa 5 järveä (Peipsi), 5 jokea, 4 tekoalasta

Huom. Sisävesien kokonaispinta-ala ei välttämättä ole sama kuin eri vesimuodostumien pinta-ala.

2.4. Yrittäjyys

Vallalla olevan kalatalouspolitiikan mukaisesti sisävesien kaupallista kalastusta kehitetään entistä enemmän yrittäjyyteen perustuvaksi elinkeinoksi; ammattikalastus elämäntapana alkaa olla mennyttä aikaa ja tällä asenteella on yhä vaikeampi täyttää elinkeinolle sen ulkopuolelta asetettavia normeja. Alan kehittymistä ohjaavat yrittäjät/kalastajat, jotka onnistuvat toimimaan kannattavasti ja saavuttamaan riittävän tulotason.

Institutionaalinen ympäristö voi luoda vakautta kaupallisen kalastajan elämään esimerkiksi turvaamalla kalavesille pääsyn. Kalastaja puolestaan voi lisätä toimeentulonsa vakautta monipuolistamalla saaliin lajikoostumusta eli vähentämällä riippuvuutta parista kalalajista. Esimerkiksi Suomessa pää- ja sivutoiminen kalastus perustuvat kokonaan erilaiseen strategiaan eikä sivutoiminen kalastus ole päätoimisuuden esiaste. Tällaisten ominaisuuksien ymmärtäminen on tärkeitä esimerkiksi koulutuksen tuloksellisuuden turvaamiseksi.

3. Lainsäädännöstä

Instituutioilla tarkoitetaan sosiaalisen järjestyksen ja yhteistyön rakenteita ja mekanismeja, jotka ohjaavat yksilön käyttäytymistä. Instituutiot muokkaavat ihmisten toimia ja tavoitteita, ja ne luovat ja pitävät yllä ihmisten yhteistoiminnan sääntöjä. Termiä "instituutio" käytetään usein kuvaamaan yhteiskunnalle tärkeitä tapoja ja käyttäytymismalleja, mutta myös nimenomaisia hallituksen ja julkisen vallan organisaatioita. Lainsäädäntö ja varallisuusosoikeudet ovat sisävesien ammattikalastuksen kannalta keskeisiä instituutioita, koska ne määrittävät kalavesien hoitovastuun sekä kalavesille pääsyn ehdot.

Vaikka kalavesien käyttö ja hoito (management) on keskeinen toimenpide missä tahansa kalatalousjärjestelmässä, on se hiljaksen korvautumassa sisällöltään laajemmalla termillä hallinto (governance), jolla on useita merkityksiä eri yhteyksissä. Monet kalatalousjärjestelmän toimintaan vaikuttavat seikat syntyvät itse järjestelmän ulkopuolella, jolloin erilaiset yhteiskunnalliset arvot ja tavoitteet vaikuttavat myös kalaveden käyttöön. Ekosysteemiajattelun soveltaminen kalatalouteen (FAO 2009) on yksi tapa yhdistää yhteiskunnallisia ja taloudellisia näkökohtia kalavaroja koskevaan päätöksentekoon.

Klassisen liberalismiin mukaan yhteiskunnallisen toiminnan tulisi nojata vahvaan kansalaisyhteiskuntaan, joka on riippumaton valtiosta. Mitä tämä voisi tarkoittaa kalavesien kohdalla? Monet kalastuksen säätelymallit ovat tunnistaneet valtion, markkinoiden ja yksilön tarpeet, mutta kansalaisyhteiskunnalla ei niissä ole ollut sanottavaa merkitystä (Jentoft & McCay 2003), jolloin siihen sisältyvät motivaatiotekijät ovat jääneet hyödyntämättä. Sitä vastoin yhteishallintaan perustuvat mallit mahdollistavat vastuun jaon kalavesien käyttäjien, valtion ja tiedeyhteisön kesken. Suomessa luetteloon on lisättävä kalavesien omistajat. Meillä Suomessa kalastusalue toiminta on esimerkki yhteishallinnasta, jossa päätöksentekoon voivat kalastusalueen kokouksessa osallistua muutkin kuin pelkät omistajatahot. Taloustieteen vuoden 2009 nobelisti Elinor Ostrom on osoittanut, että yhteishallinnalla saavutetaan hyviä tuloksia luonnonvarojen hoidossa. On kuitenkin pidettävä mielessä, että esimerkiksi valtioon instituutiona suhtaudutaan eri tavoin. Suomessa kansalaiset ovat luottaneet valtioon jota on pidetty kansalaisen turvana, kun taas anglo-amerikkalainen perinne näkee valtion epäilyttävänä tahona.

3.1. Kalataloushallinto

EIFACin jäsenmaissa kalatalouden hallinto on kehittynyt kansallisten tarpeiden ja painopisteiden perusteella. Niissä maissa, joissa kalataloudella on katsottu olevan yhteiskunnallista merkitystä, on alalle luotu myös alueellinen tai paikallinen hallinto.

Kalastuslainsäädäntö on monin paikoin melko vanhaa: se on säädetty 1980- ja 1990-luvulla (taulukko 3).

Taulukko 3. Kalatalouden hallinto ja lainsäädäntö EIFACin jäsenmaissa englanninkielisinä.

Maa	Pääasiallinen vastuuviranomainen	Pääasiallinen laki
Alankomaat	Ministry of Agriculture, Nature and Food Quality (Fisheries Directorate)	Fisheries Act (1963)
Albania	Ministry of Environment, Forestry and Water Administration (Directorate of Fisheries)	Law on Fishery and Aquaculture (1995)
Belgia	regional governments	regional fishing laws
Bos. & Her.		
Bulgaria	Ministry of Agriculture and Forestry (National Agency for Fisheries and Aquaculture)	Fisheries and Aquaculture Act (2001)
Espanja	Autonomous Communities	regional laws on river fishing
Irlanti	Department of Communications, Energy and Natural Resources (Inland Fisheries Division)	Fisheries Act (1959)
Islanti	Ministry of Fisheries and Agriculture (Directorate of Fisheries, Dept. of Salmonid Management)	Salmonid Fisheries Act (2006)
Israel	Ministry of Agriculture (Dept. of Fisheries)	Fisheries Ordinance (1937)
Italia	Ministry of Agriculture, Food & Forest Policies (Directorate General for Fisheries & Aquaculture)	regional acts on inland fisheries
Itävalta	maakunnallisia hallintoyksiköjä	maakunnallisia säädöksiä
Kreikka	Ministry of Agriculture (General Directorate for Fisheries)	Fisheries Code (1970)
Kroatia	Ministry of Agriculture, Fisheries and Rural Development (Directorate of Fisheries)	Freshwater Fisheries Act (2001)
Kypros	Ministry of Agriculture, Natural Resources & Environment (Dept. of Fisheries & Marine Research)	Fisheries Regulations (1991)
Latvia	Ministry of Agriculture (National Board of Fisheries)	Fishery Law (1995)
Liettua	Ministry of Environment	Law on Fisheries (2000)
Luxembourg	Ministry of Environment (Administration of Water and Forests)	Law regulating fish in interior waters (1976)
Norja	Ministry of the Environment (Directorate for Nature Management)	Act on Salmonid and Inland Fish (1992)
Portugali	Ministry of Agriculture, Rural Development and Fisheries (National Forestry Authority)	Law No. 2097 (1959), Decree-Law No. 44623 (1962)
Puola	Ministry of Agriculture and Rural Development (Dept. of Fisheries)	Inland Fisheries Act (1985)
Ranska	Ministries of Agriculture and Fisheries and of Environment (advised by National Fishing Board)	Fishing Act (1984)
Romania	Ministry of Agriculture, Forests & Rural Development (National Agency of Fishing & Aquaculture)	Law No. 192/2001 regarding fishing
Ruotsi	Ministry of Agriculture (National Board of Fisheries)	Fishing Act (1993)
Saksa	ministries of the 16 federal states (Bundesländer)	state fishery laws
Slovakia	Ministry of Agriculture	Fisheries Act No. 139/2002
Suomi	Ministry of Agriculture and Forestry (Dept. of Fisheries and Game)	Fishing Act (1982)
Sveitsi	Federal Office for the Environment (Fisheries and Aquatic Fauna Section)	Federal Act on Fisheries (1991)
Tanska	Ministry of Food, Agriculture and Fisheries (Directorate of Fisheries)	Fisheries Act (1999)
Tsekki	Ministry of Agriculture (Dept. of Fisheries, Game Management and Beekeeping)	Act on Fisheries (2004)
Turkki	Ministry of Agriculture and Rural Affairs	Fisheries Law No. 1380 (1971)
UK	Devolved Administrations of England, Wales, Scotland and Northern Irlanti	national fisheries acts
Unkari	Ministry of Agriculture and Rural Development (Dept. for Game, Fisheries & Water Management)	Act on Fisheries and Angling (1997)
Viro	Ministries of Environment (Fisheries Resources Dept.) & of Agriculture (Fishery Economics Dept.)	Fishing Act (1995)

4. Sosio-ekonomiset indikaattorit

4.1. Saalis

Yleisimmät sisävesien kaupallisen kalastuksen sosio-ekonomista merkitystä ilmentävät osoittimet ovat saaliin määrä, sen arvo ja kalastajamäärä (eli kalastuksen työllistyvyys). Vaikka kalastuksen osuus monien maiden bruttokansantuotteesta on alle 1 % ja sisävesien ammattikalastuksen vielä tätäkin pienempi, on arkielämä kalavesillä monipuolisempaa kuin tämä luku osoittaa.

Joissakin maissa sisävesien ammattikalastuksen saaliin arvo on suhteellisesti paljon suurempi kuin sen kilomäärä merikalastuksen saaliiseen verrattuna. Esimerkiksi Suomessa sisävesien saalis kiloina muodosti 5% kokonaissaaliista (sisävedet + meri), mutta 28% saaliin kokonaisarvosta. Saksassa vastaavat luvut ovat 3% ja 10% sekä Ruotsissa 1% ja 9%. EIFACin jäsenmaissa sisävesien kaupallisen kalastuksen saaliin osuus kokonaissaaliista on kuvattu taulukossa 4.

Taulukko 4. Sisävesien kaupallisen kalastuksen saaliin osuus kokonaissaaliista. EIFACin jäsenmaissa.

Sisävesisaalis kokonaissaaliista	≤ 1%	1-5%	5-10%	≥ 10%
Maiden lukumäärä	13	10	2	8*

*Osalla maista ei ole merikalastusta

Kaupallisen sisävesisaaliin osuus kokonaissaaliista on eräissä maissa seuraava:

Bulgaria	10%
Italia	1%
Puola	alle 1%
Ranska	alle 1%
Romania	67%
Ruotsi	+/- 0%
Saksa	1%
Suomi	5%
Turkki	8%
Viro	3%

Vuonna 2005 sisävesien saalis EU-27 maista muodosti vähän yli 1%:n koko maailman sisävesisaaliista ja vain 2% EU-27 maiden kokonaissaaliista. Uusien jäsenmaiden (12 valtiota) osuus EU-27 maiden sisävesien saaliista oli suuri eli 36%, mutta merikalastuksen saalista 10% (European Commission 2007). Lukuihin sisältyy joissakin tapauksissa myös vapaa-ajankalastuksen saalis.

4.2. Työllisyys

Kalatalouden työllisyyttä kuvaavien lukujen käsitteitä ja keruutapoja ei ole yhdenmukaistettu (harmonisoitu), minkä vuoksi niiden vertaaminen valtioiden kesken on vaikeata. Joka tapauksessa monissa maissa kaupallisten sisävesikalastajien määrä on vähentynyt 1990-luvulta lähtien. Puolassa ja Alankomaissa väheneminen näyttäisi jatkuvan, Suomessa, Ruotsissa ja Ranskassa luku on vakiintunut ja Virossa kalastajien määrä on kasvanut.

Taulukko 5.Sisävesien kaupallisen kalastajien määrä ja saalis EIFACin jäsenmaissa. NA: ei tietoa.

Maa	Vuosi	Päätoimiset kalastajat	Osa-aikaiset kalastajat	Kalastajia yhteensä	Saalis (1000 kg)	Saaliin arvo
Alankomaat	2006			450	2 450	€ 15 000 000
Albania	2006			> 2 000	2 360	
Belgia	NA					
Bosnia & Herz.	NA					
Bulgaria	2005			(v. 2003) 1 620	2 025	
Czech Republic	2003			(lisensoitu ryhmä) 1	52	
Espanja	NA					
Irlanti	2004			(310 v. 2007) 1 472	555	€ 4 968 000
Islanti	2007				28	
Israel	2005			(aluksia) 71	1 396	
Italia	2005			(makea vesi 2003) 400	(makea vesi) 3823	
Itävalta	2004	< 20		150	400	
Kreikka	1996/97			(919 v. 2003) 2 701	2 938	GRD 2 283 400 000
Kroatia	2007			29	39	
Kypros	NA					
Latvia	2005	54	(1 118 satunnaista) 90	1 262	356	€ 581 400
Liettua	2006			300	1 434	€ 5 191 300
Luxembourg	NA					
Norja	2006			(v. 2005) 30-50	274	€ 1 138 000
Portugali	2004			(1 028 v. 2006) 832	~ 63	US\$ 642 000
Puola	2006			1 350	2 870	
Ranska	2006			(makea vesi) 800	(makea vesi) 2 000	
Romania	2005	2 290	(12 satunnaista) 229	2 531	4 042	
Ruotsi	2006			> 200	1 642	SEK 71 818 000
Saksa	2007			(yrityksiä) 843	3 031	€ 9 400 000
Slovakia	NA					
Suomi	2005	286	554	840	5 074	€ 6 533 000
Sveitsi	2004			349	(keskimäärin vuodessa) 1 500	
Tanska	2007	1	(v. 2001) 100-200	~ 100-200	42	€ 210 936
Turkki	2006			7 670	44 000	
United Kingdom	2007	(Pohjois-Irlanti) 350	(Englanti & Wales) > 1 000	> 1 350	~ 800	
Unkari	2006	400-500	3 000	3 500	2 796	€ 4 420 000
Viro	2008			963	2 747	EEK 55 900 000
Yhteensä				~ 30 000	~ 90 000	

Kalastus on ollut ja on vieläkin paikoin perheammatti, jossa saalis myydään paikallisille tai alueellisille markkinoille. Kalan kulutustottumukset vaihtelevat maittain ja esimerkiksi keskisen Itä-Euroopan maissa särkikaloidella on merkitystä myös ihmisravintona.

5. SWOT-tarkastelu

Taulukkoon 6 on koottu kansallisista elinkeinokalatalouden toimintaohjelmista EIFACin jäsenmaille yhteisiä piirteitä. SWOT-tarkastelu pyrkii kuvaamaan vahvuudet (S), heikkoudet (W), mahdollisuudet (O) ja uhat (T).

Taulukko 6. SWOT-tarkastelu EIFACin jäsenmaiden kaupalliseen sisävesikalastukseen.

Vahvuudet Kalastustaito Tekninen kehitys Hyvä brändi Valkolihasen sisävesikalalan kysyntä Perinteinen amatti	Heikkoudet Heikko kannattavuus Pääsy kalavesille (esim. Suomi, Ranska) Hajautettu tuotanto, logistiikka, infrastruktuurin puute Toiminnan vuodenaikaisvaihtelu Kalastajien keskinäisen yhteistyön vähäisyys Kalastusammattin vähäinen houkuttelevuus Alhainen tulotaso Kalastajien (ja alusten) ikääntyminen
Mahdollisuudet Uudet tuotteet Teknologinen kehitys Kala on terveellistä ravintoa Osallistaminen Kalastusturismi Kannattavuuden parantaminen Elinkeinoja monipuolistavien palvelujen kehittäminen Eettiset markkinat	Uhat Ympäristön tilan heikkeneminen Keskittyminen Kalan tuonti/kilpailu tuontituotteiden kanssa Riippuvuus yhdestä kalalajista tai tuotantosuunnasta Laiton kalastus Kilpailu vapaa-ajankalastuksen ja vesiviljelyn kanssa tilasta Predaatio (esim. merimetsot) Kilpailu vesien muiden käyttäjäryhmien kanssa (esim. suojelu)

Mainituista ohjelmista on löydettävissä mm. seuraavia maakohtaisia havaintoja:

Vahvuudet (S)

- hyvät markkinat valkealihaiselle sisävesien kalalle (FI, EST)
- monet taloudellisesti arvokkaat kalakannat kestävät kaupallista kalastusta (FI, EST, RO, AL, BG, TR)
- kalalla on hyvä brändi terveellisenä ruokana (UK, LV)
- ympäristöystävällinen, kannattava sisävesikalastus (SE, BG)
- perinteinen ammatti (FR, RO, AL, UK)
- kalastusalan yritysten kiinnostus sisävesikalastusta kohtaan lisääntymässä (PL)
- kalastukseen liittyvät perinteet (HU, BG, CZ, UK, LV)

Heikkoudet (W)

- alhainen kannattavuus (FI, SE, EST, FR, PL, AL, AT, LV, UK)
- kalastajien keskinäisen yhteistyön vähäisyys (SE, EST, FI, FR, NL) or producers (RO)
- kalastajien ikääntyminen (SE, EST, FI, HU, IT, UK)
- vähäinen kiinnostavuus nuorison parissa (IT)
- alhainen palkkataso (AL, AT, LV)
- toimintojen osa-aikaisuus (FI, HU, BG, TR, UK, IS)
- hajautettu tuotantorakenne (FR, AT)
- ammattikalastuksen heikko sosiaalinen hyväksyttävyys (HU)

Mahdollisuudet (O)

- kannattavuuden parantaminen (AL)
- odotus tuottajahinnan noususta
- ekomerkinnot (FR)
- terveelliset ruokailutavat lisäävät kalan ja kalatuotteiden kysyntää (lähes kaikissa maissa)
- maaseutumatkailu ja ekoturismi (AT, BE, BG, CZ, IE, TR, LV)

Uhat (T)

- ympäristön heikkeneminen (lähes kaikissa maissa)
- ilmastonmuutos
- suuri riippuvuus yhdestä kalalajista (FI, EST)
- pitkäaikaiset kalastuskiellot (SE, IL, NL)
- kalastuksen valvonnan puutteet (AL, AT, BG, IE, IL)
- kysyntää vastaamattomat tuotteet (RO, AT, BG)
- kilpailu vapaa-ajankalastuksen ja vesiviljelyn kanssa (AT, BA, CZ, TR, IS)
- laiton kalastus (AL, BG)

6. Johtopäätöksiä

Varsin yleisesti kannatusta saava päämäärä EIFACin jäsenmaiden keskuudessa on sisävesien kaupallisen kalastuksen kehittäminen taloudellisesti kannattavaksi ja arvostetuksi elinkeinoksi, joka tuottaa markkinoille korkeatasoisia elintarvikkeita kestäväällä tavalla. Päämäärän saavuttamista edistäisi joukko toimenpiteitä, kuten:

A) Tilastoinnin kehittäminen ja eri käyttäjäryhmien täsmällinen määrittely

Voidaan arvioida, että ala hyötyisi, mikäli sen toimintaa kuvaavat perusindikaattorit olisivat tiedossa. Kalastuksessa toimivien yrittäjien (kalastajien) erilaiset segmentit tullevat nykyistä paremmin kuvatuiksi mm. elinkeinokalatalouden toimintaohjelmien toteutumisen seurannassa EU:n jäsenvaltioissa. Nykyistä paremmat saalistiedot helpottaisivat mm. kalanjalostusketjun logistiikan suunnittelua.

B) Yhteistyön ja verkottumisen lisääminen

Yrittäjäyys, kannattavan toiminnan edellytysten ymmärrys ja yhteistyöhalukkuus ovat ominaisuuksia, joista on erinomaisen suuri apu kaupalliselle kalastajalle henkilökohtaisella tasolla. Alueellisia ja kansallisia markkinoita tulisi kehittää, jotta kalastajat voisivat hyödyntää kalastuksellista osaamistaan nykyistä enemmän. Ammattikalastukseen liittyvien matkailupalvelujen tarjoaminen on yksi konkreettisimmista keinoista laajentaa tuotevalikoimaa.

C) Koulutus ja viestintä

Mielikuvaa ammattikalastuksesta voidaan luoda ja täsmentää ajantasaisella tiedottamisella. Parhaimmillaan onnistutaan esittämään kalastusammatti modernisti siten, että ala herättää myös nuorison kiinnostuksen.

D) Tekninen kehitys

Vajaasti hyödynnetyt ja matalalle hinnoitellut kalavarat tarjoavat potentiaalinen tuotekehitykselle ja jalostukseen. Koko ala hyötyisi nykyistä laajemmasta eurooppalaisista kaloista valmistettujen elintarvikkeiden tuotevalikoimasta. Tuotantoa on kehitettävä kuluttajien muuttuvien arvostusten ja kiristyvien laatuvaatimusten mukaisesti.

E) Sosiaaliset innovaatiot kalavesien hoidossa

Euroopan kalavesillä on monin paikoin tarvetta sosiaalisille innovaatioille kalavesien käytössä. Kyse ei ole vain osallistumismahdollisuuksien parantamisesta, vaan sellaisten kalavesien hallintojärjestelmien kehittämistä, jotka toisaalta turvaavat kalakantojen säilymisen (kestävä kalastus) ja toisaalta kalavarojen hyödyntämismahdollisuuden eri osapuolille.

Sisävesikalastus ei ole merikalastuksen pienoismalli; sen kehittäminen edellyttää omia tapauskohtaisia ratkaisuja ekologiin, taloudellisiin ja sosiaalisiin kysymyksiin. Kaupallisilla kalastajilla voi olla merkittävä rooli ekologisten palvelujen tuottajana vesiympäristön hoidossa, joka yhdistää kalatalouden ja ympäristöhoidon käytännön tasolla.

Koska toiminnalliset olosuhteet kalavesillä vaihtelevat maittain ja alueittain, olisi kyettävä kehittämään yhteishallintoon perustuvia järjestelyjä, jotka mahdollistavat alueellisen, paikallisen ja kalastusmenetelmäspesifisen vuorovaikutuksen ja yhteistyön eri osapuolten kesken.

F) Tutkimus

Sisävesien kaupallista kalastusta koskeva tutkimus on ollut vähäistä ja erityisesti sen sosio-ekonomiaan keskittävä tutkimus.

7. Mahdolliset strategiset kumppanit

Laajahkon selvityksen (Mitchell et al. 2010) perusteella on todettavissa, että EIFACin jäsenmaissa sisävesien kaupallista kalastusta harjoitetaan keskenään erilaisissa luonnon- ja toimintaympäristöissä ja erilaisen kansallisen lainsäädännön varassa. Useamman valtion alueelle ulottuville vesille on monin paikoin luotu yhteishallintoon perustuvia kalavesien säätelyjärjestelmiä. Myös tärkeimmät saalisajit eri maissa vaihtelevat suuresti. Vaelluskalojen pyynnin varaan on usein kehittynyt kannattavaa, mutta ei välttämättä kestävää kalastusta. Kalan markkinat ovat kehittyneet yhteiskunnallisen kehityksen ja laatuvaatimusten tiukentumisen myötä. Kuitenkin monin paikoin paikalliset tai alueelliset kulttuuriset ominaispiirteet kalan markkinoinnissa ovat säilyneet. Toisin sanoen yhtä tai muutamaa selvästi eri maita yhdistävää tekijää kaupallisen sisävesikalastuksen puitteissa ei ole helposti havaittavissa.

Samansuuntaiseen tulokseen ovat päätyneet myös eräät EU:n jäsenmaat. Vaikka EU:n tarjoamat rahoitusvälineet luovat yhteisen lähestymistavan elinkeinokalatalouden kehittämiseen, on katsottu, että lainsäädännöllisen kehityksen, ympäristön ja kalastuksen hallinnointijärjestelmien erilaisuus eurooppalaisessa mittakaavassa on niin suuri, että ammattimaista kalastusta tulisi kehittää erityisesti paikallisista tai alueellisista lähtökohdista (esim. European Commission 2008, s. 101). Muita huomioon otettavia seikkoja ovat tuoteturvallisuus, laatu, jäljitettävyys ja sertifiointi. Niinpä yhteistyö ja kumppanuus rakentuvat eri tasojen toimijoiden yhteisistä tavoitteista ja intresseistä.

Kirjallisuutta:

- European Commission. 2007. Fishery statistics. Data 1990-2006. Eurostat. Luxembourg: Office for Official Publications of the European Communities. 61 s.
- European Commission. 2008. Conferences on implementing the European Fisheries Fund. Office for Official Publications of the European Communities. 148 s.
- FAO. 1997. Fisheries Department, Inland fisheries. *FAO Technical Guidelines for Responsible Fisheries*. No. 6. Rome. 36 s.
- FAO 2009. Fisheries management. 2. The ecosystem approach to fisheries. 2.2. Human dimensions of the ecosystem approach to fisheries. *FAO Technical Guidelines for Responsible Fisheries*. No. 4, Suppl. 2, Add. 2. Rome, FAO. 2009. 88 s.
- Jentoft, S. & McCay, B. 2003. The place of civil society in fisheries management: A Research Agenda for Fisheries Co-management. Pp. 293-307 in: Wilson, D.C., Nielsen, J.R. & Degnpol, P. *The Fisheries Co-management Experience. Accomplishments, Challenges and Prospects*. Series: Fish and Fisheries Series, Vol 28. Springer. 348 s.
- Mitchell, M., Vanberg, J. & Sipponen, M., 2010. Commercial inland fishing in member countries of the European Inland Fisheries Advisory Commission (EIFAC): Operational environments, property rights regimes and socio-economic indicators. EIFAC Ad Hoc Working Party on Socio-Economic Aspects of Inland Fisheries. Mimeograph. 113 s.

Taulukko 1. Kaupallisten sisävesikalastajien määrä EIFACin jäsenmaissa.

Country	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Alankomaat			530						475			450	
Albania								900				> 2 000	
Belgia													
Bosnia & Herz.													
Bulgaria									1 620				
Espanja													
Irlanti	2 011	2 097	2 083	2 114	2 015	1 942	1 960	1 987	1 585	1 472	1 731	1 731	310
Islanti													
Israel***											71		
Italia*									400				
Itävalta										150			
Kreikka			2 701						919				
Kroatia							17			25			29
Kypros													
Latvia						3 447	3 370	3 333	3 487	1 601	1 262	515	
Liettua							210					300	
Luxembourg													
Norja											30-50		
Portugali	1974	1 939				1 210				973		1 028	
Puola									2 000			1 350	
Ranska*	815					776	750	710	708		666	~ 800	
Romania											2 531		
Ruotsi	288	~ 250	~ 250		218	212	213	208	203	186	175	> 200	
Saksa**		836	857	> 750		803	747	822	835	887	880	884	843
Slovakia													
Suomi		1 192									840		
Sveitsi	432	432	404							349			
Tanska					200-300		100-200						
Tsekki									1 ryhmä				
Turkki												7 670	
UK													> 1 350
Unkari			3 300							3 390		3 500	
Viro								700				963	

Huom.: * makeavesi; **yrityksiä; ***aluksia. Lähde: Mitchell et al. 2010.

Taulukko 2. Kaupallisen sisävesikalastuksen saalis (tonneina) EIFACin jäsenmaissa.

Country	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Alankomaat			3500									2450	
Albania			273	817	1267	1462	1828	1608	1687	2309	2450	2360	
Belgia													
Bosnia & Herz.													
Bulgaria											2025		
Espanja													
Irlanti	947	858	738	895	775	881	900	789	605	555			
Islanti						33	36		50	37		32	28
Israel											1396		
Italia*						4565	5527	4242	4379	5147	3823		
Itävalta		450								400			
Kreikka		2938											
Kroatia							30			46			39
Kypros													
Latvia									565	360	356	328	
Liettua												1434	
Luxembourg													
Norja							176			210	175	274	
Portugali		~ 1022								~ 63			
Puola	8000										3500	2870	
Ranska*						2131						2000	
Romania	9048	6145	4574	4630	5336	4896	5207	4868	8438	3255	4042	3799	
Ruotsi	1927	1786	2011	1575	1487	1459	1246	1435	1490	1395	1418	1642	
Saksa	4238	2882	2804	3469		3625	3542	3471	3466	3625	3314	3086	3031
Slovakia													
Suomi		4628				5359		5217			5074		
Sveitsi						~ 1500	~ 1500	~ 1500	~ 1500	~ 1500	~ 1500	~ 1500	~ 1500
Tanska			236									40	42
Tsekki									52				
Turkki												44000	
UK													~ 800
Unkari									2296	2871	3075	2796	
Viro		2361	2439	3878	3041	3189	2461	4580	3592	2368	2400	2856	2568

Huom.: * makevesi. Lähde: Mitchell et al. 2010.

Taulukko 3. FishStat Plus data: Saaliit (tonneina) sisävesistä EIFACin jäsenmaissa (kaupallinen kalastus, vapaa-ajankalastus, kotitarvekalastus).

	1995	1996	Country	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Alankomaat	4 107	2 157	2 293	1 547	2 303	2 250	2 200	2 578	2 150	2 100	2 100	2 100
Albania	219	317	180	823	814	955	1 373	1 167	1 265	1 807	2 210	2 442
Belgia	511	511	511	511	536	511	511	511	511	496	496	496
Bosnia & Herz.	1 500	2 000	2 000	2 000	2 000	2 000	2 000	2 000	2 000	2 000	2 000	2 000
Bulgaria	762	1 127	1 881	2 336	2 475	861	1 640	1 453	1 824	2 434	2 025	1 916
Czech Republic	3 929	3 524	3 321	3 952	4 190	4 654	4 646	4 983	5 127	4 528	4 242	4 646
Espanja	8 869	8 710	8 710	8 710	8 710	8 000	7 300	6 600	6 000	6 000	6 000	6 000
Irlanti	3 761	3 806	3 804	3 976	801	881	902	796	615	610	521	443
Islanti	739	608	404	416	370	176	160	210	225	222	219	189
Israel	1 214	1 845	1 476	2 164	2 145	1 852	1 286	1 569	1 064	1 137	1 396	1 600
Italia	10 035	6 764	6 690	4 667	5 436	4 565	5 527	4 242	4 379	5 099	3 823	3 915
Itävalta	404	450	465	451	432	439	362	350	372	400	370	360
Kreikka	3 606	2 903	2 601	2 818	3 280	3 433	3 181	3 000	3 166	1 940	1 580	1 413
Kroatia	364	434	408	10	10	17	34	25	19	37	33	46
Kypros	65	64	70	70	70	78	70	60	50	40	30	20
Latvia	514	536	544	501	610	612	581	581	565	360	356	328
Liettua	1 260	1 295	1 713	1 737	1 715	1 912	1 854	758	1 959	1 766	1 547	1 437
Luxembourg	<0.5	<0.5	<0.5	<0.5	<0.5	<0.5	<0.5	<0.5	<0.5	<0.5	<0.5	<0.5
Norja	413	338	439	507	514	578	550	500	450	405	507	679
Portugali	2	<0.5	<0.5	<0.5	<0.5	<0.5	1	12	1	4	6	2
Puola	24 889	22 037	13 832	13 236	13 875	17 543	17 789	18 947	19 994	20 330	19 469	19 183
Ranska	4 500	4 540	4 540	4 500	2 134	2 131	2 130	2 130	2 130	2 120	2 110	2 100
Romania	9 048	6 145	4 574	4 630	5 336	4 896	5 206	4 867	8 278	3 255	4 042	6 050
Ruotsi	1 934	1 810	1 980	1 559	1 478	1 459	1 234	1 436	1 491	1 393	1 417	1 644
Saksa	22 987	22 987	22 916	22 916	22 868	22 868	22 818	22 798	22 611	22 611	21 400	21 442
Slovakia	1 950	1 414	1 364	1 361	1 396	1 368	1 531	1 746	1 646	1 603	1 693	1 718
Suomi	48 436	47 618	47 618	36 813	36 813	34 782	34 782	35 563	35 563	36 265	36 265	36 508
Sveitsi	1 588	1 841	1 859	1 809	1 840	1 659	1 715	1 544	1 815	1 602	1 475	1 422
Tanska	264	196	232	349	206	183	99	77	129	123	61	41
Turkki	47 976	49 600	50 460	54 500	50 190	42 824	43 323	43 938	44 698	45 585	46 115	44 082
UK	2 146	1 930	1 491	4 569	4 835	2 743	3 142	3 431	3 875	1 120	1 172	2 421
Unkari	7 314	7 606	7 406	7 265	7 514	7 101	6 638	6 750	6 536	7 242	7 609	7 543
Viro	2 366	2 361	2 439	3 878	3 108	3 190	2 461	4 578	3 593	2 373	2 472	2 941
Yhteensä	217 672	207 474	198 221	194 581	188 004	176 521	177 046	179 200	184 101	177 007	174 761	177 127

Lähde: FAO Fisheries and Aquaculture Information and Statistics Service. 2008. Capture production 1950-2006. FISHSTAT Plus - Universal software for fishery statistical time series [online or CD-ROM]. FAO.